

Кой вреди на маточината?

Автор(и): Растителна защита
Дата: 17.06.2016 Брой: 6/2016

Маточината е една от най-масово добиваните билки в България. По ползвани количества тя е сред първите 20 вида лечебни растения, като годишно у нас се произвеждат и изнасят 450 000 кг листа и стръкове от маточина. Растението е известно още от дълбока древност като ценно етеричномаслено и лечебно растение. Добрият климат и почвени условия в България улесняват отглеждането и култивирането на маточина, което е добра възможност и за начало на собствен бизнес.

Болести:

Тъмнокъяви листни петна. Причинителят е гъбата *Septoria melissae*. Среща се повсеместно и нанася ежегодно поражение в разсадопроизводството и в старите насаждения. Първите признаци се откриват напролет, като благоприятно условие за развитието е задържането на влага в насажденията. Характеризира се с образуването на дребни/2-6 мм/ ъгловати, кафяви до черни петна с виолетов ръб,

които са ограничени от нерватурата. Болестта се развива през целия вегетационен период и при силно нападение поразените листа окахват. За ограничаване на щетите могат да се използват медсъдържащи препарати. При силно развитие на болеста първо трябва да се окоси насаждението, да се обработят междуредията и след това да се пръска с растителнозащитни препарати.

Неприятели:

Цикадите – *Eupterix atropunctata*, *Eupterix colina*q *Emposca flaviscens*. Повредите при всичките видове са подобни – дребни точковидни избледнявания по листата, които могат да се слеят в по-големи жълтеникави петна, при силно нападение листата изсъхват и окапват.

Пенецата цикада – *Philaenus spumaris*, обикновено се среща напролет. Вредят ларвите и възрастните. Ларвите се покриват с характерна обвивка от вискозна течност с включени в нея мехурчета въздух.. Обикновено се разполагат в пазвите на листата и при висока плътност, особено при млади растения, могат да затормозят развитието на вегетационните върхове и генеративните органи.

При сухо време през летните месеци силни поражения по листната маса нанасят *паяжинообразуващите тетранихови акари* – *Tetranychus urticae*/Обикновен паяжинообразуващ акар/. Вреди, като пробива епидермиса от долната страна на лидтата и смуче клетъчен сок от хлорофилните зърна. В местата на повредата се образуват светли точковидни петна. Листата могат да придобият мраморен вид, петната по-късно се сливат, покафеняват и силно нападнатите окапват. При висока плътност акарите оплитат с паяжинни нишки всички надземни части и растението може да изсъхне.